

Non Solus

5 april 2020

Palmzondag

Drie voor mij althans indrukmakende belevenissen wil ik met u delen in deze Non Solus. Het beleven van drie gebeurtenissen welke mij al wat langere tijd bezig houden. En nog steeds.

Ik heb met genoegen, daarbij wel enige kritische noten, de dikke pil, zo noem ik een lijvig boek, van Rutger Bregman gelezen een dikke pil naar het aantal bladzijden, de inhoud en de tijdperken waar de schrijver zich als echte historicus mij meevoerde naar een ander wereldbeeld met een nieuwe, mogelijk een lonkende geschiedenis, van de mens. Het boek, met imponerende beelden van een deel onze geschiedenis heeft de titel mee gekregen; "De meeste mensen deugen". Een aanrader om te lezen. Maar neem er voldoende tijd voor.

Daar is bijgekomen de pandemie, het de wereld op zijn kop zettende virus; COVID- 19 als zevende duivelse telg van de familie Corona.. Dit gemene virus eerst afgedaan als zo een griepje uit China, heeft onze ideeën over de maakbare wereld waar alles zo mooi , steeds mooier geregeld wordt. door knappe koppen, alles tot de paperclipjes toe wetenschappelijk bewezen is, ligt bijna aan scherven. Hoe lijmen we dit, we kunnen niet veel meer naar het lijkt. De leiders van onze wereld komen digitaal tot elkander met een gedragscode, zich zelve aangemeten welke hoop maar ook zorg en verdriet baren.

De echte leiders mogen zichtbaar worden na grote bekken geschreeuw, na paniek, na onwetendheid ,na het onderschatten der echte wetenschappers en het overschatten van het eigen ego., Met name de getroffen volkeren kunnen zich empathisch gedragen als we iets mogen geloven uit het boek van Rutger Bregman. Ik zie meer in de compassie bij de colonne zorgende, artsen verpleegkundigen, en vele meer. De compassie met meer diepgang dan de empathie Daar geen gepraat maar doen.

Daar wurmt en wringt zich met zelf aangemeten vrijheid van meningsuiting het nieuws met gedragingen als onder vragers van degene die aan de frontlijn vechtende artsen, verpleegkundigen, onderwijzers, kleine en grote bedrijven en ga maar door. We worden dagelijks overgoten met gegeven uit alle delen van onze ontregelde wereld. Over goten met door de vrije pers , in hun eigen voordeel, gekozen nieuws. Zij ondervragen ook vaak televisie geile personen elke dag weer met soms wel rakende problemen. De nieuwsgaarders die wel zorgen dat de boterham met pindakaas voor hen geen gevaar loopt door dit virus, Uithoren en passen in hun verhaal.

Lang wel heel lang geleden, nog als werkende in onze maatschappij, gebeurde het mij vaak dat niet opgeloste soms schijnbaar niet op te lossen problemen mij in de nacht vervoerde naar dromen,. Dromen, nachtmerries met vechtende tegenstanders . Mij overkwam weer eens een droom, de afgelopen vrijdag nacht naar aanleiding van de nog steeds om antwoord vragende schokkende drie gebeurtenissen. Ik noem het de droom van Palmzondag. Palm zondag voor de Christelijke kerk in de wereld het met gejuich binnen halen van Jezus als de Messias, toegezwaid met palmtakken bij zijn intocht in Jeruzalem. En een week later de moord op dezelfde Jezus

Mijn droom.

Ondanks het geweldig getoond leiderschap van Mark Rutte, met zijn verzoek binnen te blijven en ons te houden aan de regels zo als vastgesteld, met het mooie te verwachten weer op deze zondag.

Door een extra nieuws uitzending werd de aandacht gevestigd op de massale toestroom van juichende mensen op de A12, richting den Haag.

Ik zag een prachtige open Tesla, geruisloos voortglidend, met op de achterbank een staande persoon, ja zeker, het was Rutger Bregman.

Toegejuicht door een massa mensen achter de vangrails ,als de nieuwe Messias voor de nieuwe empathische wereld. Halleluja, zijn bijbel was ons al voorgegaan. Het waren mensen van alle gezindten, van alle politieke kleuren, het waren rijken en armen met één gelijkheid. Zij droegen de Christelijke moraal uit, en dat op deze palmzondag met het mooie weer.

Er waren geen Christenen langs de A12, voor wie niet zo zeer de moraal op deze zondag, maar het geloven in Christus en soeverein daarmee zijn de basis is voor hun leven. Christus zelf gaf even niet thuis op de A12

Geheel onverwacht stond daar op een viaduct van de A12 Mark Rutte met een megafoon van 1,5 meter lengte. Alleen al bij het zien van deze lange megafoon deed de massa terugdeinzen bij het zien van de echte leider eerder betoont.

Misschien ook wel uit angst voor de minister die over bekeuren gaat.

De menigte ging spoorlags uiteen en spoedde zich naar huis om te luisteren naar hun echte leidsman in de crises, hun Mark, luisteren naar zijn speech van deze Palmzondag.

Lieve Nederlanders, wij zullen de Corona familie met wortel en tak uitroeien. Ons beleid zal, meer dan voorheen, gestoeld zijn op het werk van de echte wetenschappers, die hun werk gesteund mogen weten door de voorrang op hun prioriteiten, die ook financieel gewaarborgd zullen zijn.

Mijn droom kon geen nachtmerrie meer worden.

Nicolaas Overbeeke

Nieuwerkerk aan den IJssel